



**ACCOUNTANCY
EUROPE.**

Tradus de:



Contați pe Noi. Contați, cu Noi.

*De **100** de ani!*

MĂSURI FISCALE PE TERMEN SCURT: SPRIJINIREA ÎNTREPRINDERILOR PE PERIOADA CORONACRIZEI

Document de discuție

Această publicație reprezintă traducerea unui document publicat inițial de Accountancy Europe în aprilie 2021, intitulat Short-term Tax Measures: Supporting Businesses Through the Coronacrisis.

Traducerea a fost realizată în întregime sub răspunderea CECCAR. Accountancy Europe nu își asumă nicio responsabilitate pentru conținutul documentului sau pentru acuratețea traducerii. În cazul unor neclarități, cititorul trebuie să consulte versiunea originală în limba engleză, care poate fi descărcată gratuit de pe website-ul Accountancy Europe.

Nu este permisă reproducerea, integrală sau parțială, a documentelor emise de Accountancy Europe în limba originală sau traduse fără a obține acordul prealabil în scris de la Accountancy Europe la info@accountancyeurope.eu.

ISBN: 978-606-580-149-3

IDEAS.

**FISCALITATE
APRILIE 2021**

ASPECTE PRINCIPALE

Criza coronavirusului continuă să afecteze negativ multe sectoare de activitate cu o utilizare intensivă a forței de muncă ce sunt esențiale în ce privește gradul de ocupare al forței de muncă la nivel european. Este important ca întreprinderile viabile din aceste sectoare de activitate să fie sprijinite de guvernele naționale pentru a asigura stabilitatea socială și sănătatea economică ale Europei.

Sistemul fiscal are un rol important în furnizarea acestui sprijin care este eficient din punctul de vedere al costului pentru guverne, întrucât utilizează date și sisteme existente. În acest articol scoatem în evidență unele măsuri atât pentru impozitarea directă, cât și pentru cea indirectă pe care guvernele ar trebui să le aibă în vedere.

Unele dintre aceste măsuri au efecte transfrontaliere, prin urmare subliniem și rolul Comisiei Europene și al organizațiilor internaționale în a împărtăși bunele practici și în a-și coordona eforturile.

Articolul nostru complementar, [Modificări ale politicilor fiscale pe termen lung pentru asigurarea unei redresări economice sustenabile](#), analizează opțiunile pentru construirea unei infrastructuri fiscale moderne, robuste și echitabile potrivite pentru viitorul Europei.

CUPRINS

Introducere	1
Măsuri fiscale de sprijin pe termen scurt	1
Impozitele directe asupra întreprinderilor	2
Compensații pentru pierderi și reducerea plăților în avans	2
Relaxarea temporară a normei privind limitarea deductibilității dobânzii	2
Norme de impozitare pentru grupuri	3
Credit fiscal pentru taxa de ieșire suportată.....	3
Compensații pentru costurile aferente lucrului de acasă și rezidența fiscală temporară	3
Amortizarea deductibilă fiscal	4
Impozitele pe salarii / plățile privind asigurarea socială	4
Prelungirea termenului-limită de depunere și al plății impozitelor.....	4
Soluționarea litigiilor fiscale internaționale.....	5
Impozitele indirecte.....	5
Reduceri ale cotei de TVA pentru a sprijini anumite sectoare și a stimula cererea	5
Prelungirea termenului-limită de depunere și al plății impozitelor.....	6
Flexibilitatea sistemului de TVA în tratarea crizelor	6

INTRODUCERE

Statele membre ale UE atenuează unele dintre cele mai negative efecte financiare ale crizei coronavirusului. Acest lucru se datorează intervenției timpurii și decisive a statului, împreună cu eforturile neobosite și dedicarea angajaților din domeniul sanitar public, ale personalului autorităților, ale întreprinderilor și ale societății civile per ansamblu.

Cu toate acestea, multe întreprinderi, în special din sectoare de activitate importante cu forță de muncă numeroasă precum turismul și agrementul, sunt încă într-o poziție financiară periculoasă și vor avea în continuare nevoie de sprijin guvernamental pentru a supraviețui. În acest articol propunem unele măsuri pe care guvernele ar trebui să le aibă în vedere pentru sprijinirea sectoarelor de activitate care suferă cel mai mult ca urmare a crizei coronavirusului – pentru a asigura supraviețuirea acestora, a crește numărul locurilor de muncă și a planifica un viitor sustenabil.

Articolul nostru complementar, [Modificări ale politicilor fiscale pe termen lung pentru asigurarea unei redresări economice sustenabile](#), analizează opțiunile pentru construirea unei infrastructuri fiscale moderne, robuste și echitabile potrivite pentru viitorul Europei.

MĂSURI FISCALE DE SPRIJIN PE TERMEN SCURT

Sistemele fiscale ar putea fi o cale eficace de a direcționa măsurile de sprijin, întrucât autoritățile fiscale dețin deja un volum mare de date referitoare la întreprinderi și profitabilitatea acestora de dinainte de criză. Acest lucru poate ajuta la direcționarea măsurilor către sectoarele de activitate cel mai rău lovite de criză și către întreprinderile care au cele mai mari șanse de a contribui la o redresare sustenabilă.

De asemenea, utilizarea sistemelor fiscale ar putea îmbunătăți eficiența și eficacitatea măsurilor de sprijin și ar putea reduce susceptibilitatea acestora la abuzuri. Guvernele s-au străduit să se asigure că primul val de măsuri de sprijin a mers către întreprinderile legitime care aveau într-adevăr nevoie de ajutor. Profesia contabilă, bazându-se pe principiile sale fundamentale, în special integritatea și angajamentul pentru interesul public, a putut ajuta în acest demers – așa cum este prezentat în articolul nostru [Coronacriza: măsuri pentru sectorul public \(mai 2020\)](#).

Totodată, întreprinderile ar trebui să fie conștiente de costul pentru guvernele naționale al măsurilor de sprijin și de preocuparea cetățenilor cu privire la modul în care datoria de stat crescută va fi finanțată în viitor. Întreprinderile ar trebui să utilizeze măsurile de sprijin doar atunci când este esențial pentru supraviețuirea lor. În articolul complementar analizăm mai în detaliu modul în care întreprinderile pot contribui la o redresare sustenabilă.

În acest articol vom analiza anumite măsuri fiscale care ar putea ajuta întreprinderile să supraviețuiască epidemiei de coronavirus. Guvernele ar trebui să examineze în detaliu măsurile propuse înainte de a lua în considerare introducerea lor, pentru a evalua:

- eficacitatea măsurilor în a atinge direct obiectivul stabilit al politicii – adică [elasticitatea](#) măsurilor privind economia și sectoarele de activitate vizate în mod special
- ușurința introducerii și a retragerii măsurilor – ambele din punctul de vedere al poverii administrative și al efectului financiar atât asupra organismelor din sectorul public, cât și a celor din sectorul privat
- procedurile necesare pentru a asigura că toate întreprinderile vizate de măsuri pot beneficia de ele, precum și controalele implementate pentru a preveni utilizarea abuzivă a acestora
- abordările alternative care pot produce un rezultat mai bun pentru obiectivele stabilite ale politicii
- soliditatea procedurilor de monitorizare pentru a evalua eficacitatea și eficiența, precum și utilizarea corectă a fondurilor și a stimulentei
- eficacitatea strategiilor de comunicare pentru a informa cetățenii cu privire la utilizarea corectă a fondurilor și a stimulentei, precum și la progresul făcut – pentru a construi încrederea publică în sistem

Este posibil ca unele sau mai multe dintre măsurile menționate mai jos să fi fost deja implementate în unele state membre. În mod egal, este posibil ca unele dintre măsuri să nu fie adecvate pentru anumite state membre, în funcție de sistemele lor fiscale și de specificitățile economice locale.

Mai jos vom trata mai întâi măsurile pe care UE și guvernele naționale le pot lua prin impozitele directe asupra întreprinderilor, iar apoi pe cele prin impozitele indirecte.

IMPOZITELE DIRECTE ASUPRA ÎNTRINDERILOR

Majoritatea impozitelor directe asupra întreprinderilor sunt bazate pe profit, astfel încât probabil multe întreprinderi vor avea un impozit pe profit de plătit semnificativ mai redus pentru anii calendaristici 2020 și 2021.

Este posibil ca multe dintre întreprinderile profitabile anterior să fi plătit totuși impozit pe profit în 2020 în legătură cu profiturile din anii anteriori cu toate că probabil vor genera profituri reduse în 2020 și după acest an. Acest fapt ar putea pune o povară grea asupra întreprinderilor care au suferit reduceri severe ale veniturilor și ale fluxului de numerar de la începutul crizei.

Recomandăm ca guvernele să aibă în vedere următoarele măsuri, în situația în care nu au fost deja aplicate:

COMPENSAȚII PENTRU PIERDERI ȘI REDUCEREA PLĂȚILOR ÎN AVANS

Întreprinderilor ar trebui să li se permită să compenseze pierderile din perioada coronavirusului cât mai repede posibil în raport cu profiturile impozabile realizate în perioadele anterioare. Pot exista profituri insuficiente realizate în anul precedent pentru a utiliza pe deplin pierderile din perioada anterioară afectată (perioadele anterioare afectate) de criză.

Guvernele ar trebui să ia în considerare implementarea următoarelor măsuri:

- permiterea compensării pentru o perioadă de până la cinci ani fiscali anteriori perioadei (perioadelor) generatoare de pierderi
- atunci când compensațiile pentru pierderi sunt restricționate, înlăturarea temporară a restricției pentru a permite utilizarea completă a tuturor profiturilor pentru un anumit an financiar cât mai repede posibil
- atât procesarea promptă a cererilor de compensare pentru pierderi, cât și restituirea promptă a taxelor plătite în plus
- permiterea temporară a compensării pierderilor comerciale în raport cu alte forme de venit și câștig, atât în perioada (perioadele) generatoare de pierderi, cât și în cei trei ani fiscali anteriori. Acest lucru ar putea fi util îndeosebi pentru societățile de persoane care își sprijină afacerile cu venituri din alte surse sau din câștiguri de capital realizate în legătură cu active deținute personal
- permiterea reportării nelimitate a unor pierderi altfel neutilizate. Aceste pierderi ar trebui compensate complet și imediat în raport cu profiturile viitoare, valoarea creditului fiscal fiind compensabilă în raport cu alte taxe datorate de întreprindere

Multe sisteme fiscale le impun contribuabililor să facă în avans plăți ale datoriilor pentru anul curent, în mod frecvent pe baza datoriei anului financiar precedent. Așadar, este posibil ca unor întreprinderi să li se impună să facă în avans plăți privind impozitul pe profit, deși în anul respectiv au înregistrat pierderi.

Guvernele ar trebui să ia în considerare implementarea unui sistem de compensare rapid prin care plățile în avans pot fi reduse sau stopate de îndată ce întreprinderea poate furniza dovezi că profitabilitatea ei s-a redus.

RELAXAREA TEMPORARĂ A NORMEI PRIVIND LIMITAREA DEDUCTIBILITĂȚII DOBÂNZII

[Directiva generală Impozitare și Uniune vamală \(ATAD\)](#) a UE limitează valoarea cheltuielilor cu dobânda care poate fi dedusă de societățile relevante la maximum 30% din veniturile înainte de dobânzi, taxe, depreciere și amortizare.

Companii foarte mari au asistat la o scădere dramatică a câștigurilor de la începutul crizei, însă nevoile lor de finanțare rămân (ori s-au extins), la fel și obligația de a-și onora datoriile. Companiile care în mod normal ar fi putut să-și compenseze costurile externe cu dobânda în raport cu profiturile este posibil să nu mai fie capabile să facă acest lucru pe perioada crizei din cauza prevederii care stabilește plafonul de 30%.

Facem apel la Comisia Europeană (CE) și la statele membre să ia în considerare următoarele măsuri până când criza se va încheia:

- ridicarea temporară a limitării deductibilității dobânzii în ceea ce privește taxele pe dobânda externă la nivelul unui grup consolidat
- ridicarea temporară a pragului de 3 milioane de euro pentru deductibilitatea automată a dobânzii

- permiterea de către statele membre a reportării „costurilor excedente de îndatorare” în raport cu anii anteriori sau cu anii viitori, în situațiile în care nu au luat deja această măsură
- aplicarea opțiunii ca deducerea dobânzii să se bazeze mai degrabă pe grupul consolidat decât pe compania de sine stătătoare, pentru acele state membre care nu au făcut deja acest lucru

NORME DE IMPOZITARE PENTRU GRUPURI

Unele state membre nu au un regim de consolidare fiscală sau au doar unul limitat – în special pentru grupurile cu entități în străinătate. Aceasta înseamnă că dacă o companie din grup înregistrează pierderi impozabile, aceste pierderi nu pot fi compensate în raport cu profiturile impozabile realizate în altă parte a grupului.

Acest lucru ar putea introduce o altă povară financiară pentru grupurile care au de suferit pe perioada crizei, în situațiile în care impozitele trebuie plătite de entitățile individuale, deși grupul per ansamblu înregistrează profituri mult mai scăzute sau chiar pierderi. Statele membre ar trebui să includă compensații pentru pierderile realizate de entitățile din grup în raport cu alte profituri realizate de grup, chiar dacă numai pe o bază temporară.

Există, de asemenea, un argument bun pentru a permite transferul de active neimpozitat în cadrul grupului, întrucât acest lucru poate facilita repatrierea activelor întreprinderii înapoi în UE, așa cum este discutat în secțiunea următoare.

CREDIT FISCAL PENTRU TAXA DE IEȘIRE SUPORTATĂ

Criza coronavirusului a scos în evidență probleme legate de dependența de lanțurile de aprovizionare globalizate. Unele întreprinderi vor încerca probabil să repatrieze mijloace de producție din țări terțe înapoi în UE pentru a obține o siguranță mai mare a lanțurilor lor de aprovizionare europene. Acest lucru poate avea beneficii pe termen lung pentru economia și crearea de locuri de muncă din Europa – precum și beneficii legate de mediu.

Totuși, ar putea fi impusă o taxă de ieșire de către țara terță atunci când activele sau activitățile sunt mutate în UE. Astfel de taxe de ieșire nu sunt de obicei compensabile în raport cu impozitul pe profit sau cu alte impozite obișnuite asupra întreprinderilor. Acest fapt reprezintă o barieră pentru aducerea a astfel de active în UE. Încurajăm statele membre să aibă în vedere o compensare a taxelor de ieșire din țările terțe în raport cu impozitul pe profit datorat în statul membru.

În situațiile în care nu există impozit pe profit datorat, ar trebui luată în considerare rambursarea taxelor de ieșire din străinătate printr-un mecanism național de credit fiscal. Acest lucru poate fi obținut prin acceptarea acestuia ca un cost deductibil în raport cu profiturile. Guvernele ar trebui să ia în considerare beneficiul economic general al măsurii. Aceasta înseamnă compararea costului compensațiilor fiscale acordate cu potențialele venituri fiscale obținute din, de exemplu, impozitele pe salarii și plățile privind asigurarea socială generate de locurile de muncă suplimentare create.

Măsura ar trebui să fie limitată ca durată. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să ia în considerare acordarea unui termen de până la doi ani întreprinderilor pentru a-și muta activitățile odată ce decizia a fost luată, întrucât schimbările semnificative în ce privește un lanț de aprovizionare al întreprinderii necesită timp pentru planificare și implementare.

Astfel de măsuri ar trebui să ia în considerare norme de ajutor de stat și posibilitatea provocării unor represalii din partea țărilor care înregistrează ieșiri de activități de afaceri. În acest sens, și pentru a asigura un beneficiu economic pe termen lung pentru țara care oferă compensațiile fiscale, aceste măsuri ar trebui să fie limitate la tranzacțiile care includ transferul activelor fizice și al activităților economice tangibile. În trecut, anumite măsuri similare au fost percepute ca fiind abuzive și au cauzat conflicte cu alte țări atunci când se limitau doar la transferul imobilizărilor necorporale.

Guvernele ar putea, de asemenea, să aibă în vedere acordarea de compensații pentru orice taxă aferentă câștigurilor de capital percepută atunci când activele ies din țară în raport cu taxa aferentă câștigurilor de capital datorată în țara de destinație dacă activele sunt ulterior vândute.

COMPENSAȚII PENTRU COSTURILE AFERENTE LUCRULUI DE ACASĂ ȘI REZIDENȚA FISCALĂ TEMPORARĂ

Restricțiile de călătorie și măsurile de distanțare socială au făcut ca mult mai mulți oameni să lucreze de la distanță și nu întotdeauna în țara în care au în mod normal reședința sau locul de muncă. Urmările pot fi:

- cei care lucrează de acasă pot suporta costuri suplimentare pentru care este posibil să nu poată solicita compensații fiscale
- în situațiile în care compensația este oferită pentru lucrul de acasă, angajatul poate plăti impozite pentru aceasta
- angajatul poate lucra într-o țară diferită pentru o perioadă lungă de timp, generând posibilitatea unei impozitări atât în țara de reședință temporară, cât și în țara-sursă
- dacă o persoană este un membru-cheie al conducerii superioare a companiei, este posibil ca [locația conducerii efective](#) a companiei în termeni fiscali să se schimbe în țara de rezidență temporară a managerului în cauză. Acest lucru ar putea conduce la dubla impozitare a companiei.

Aceste aspecte necesită o soluție pe termen scurt pentru a evita dubla impozitare și dificultățile nejustificate pentru angajați. Guvernul irlandez a recunoscut unele dintre aceste aspecte și a [introdus măsuri](#) pentru a furniza compensații și a îmbunătăți claritatea. Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a identificat, de asemenea, acest aspect și a emis [îndrumări](#) care prezintă un exemplu de bune practici.

Este nevoie de căutarea unor soluții cu privire la impozitul de profit și contribuțiile sociale la nivel european (un acord internațional fiind obiectivul pe termen lung). Acest lucru este necesar pentru a preveni dubla impozitare (și dubla neimpozitare), în timp ce se asigură continuarea accesului angajaților la serviciile de sănătate și de alt tip pentru care aceștia plătesc.

Există [o posibilitate reală](#) ca această criză a coronavirusului să conducă la schimbări pe termen lung în modul de lucru pentru mulți angajați. Guvernele ar trebui să analizeze gradul de adecvare al sistemelor fiscale naționale pentru a trata aceste probleme și să colaboreze pentru a produce un cadru general internațional care tratează impozitarea întreprinderilor și angajaților din ce în ce mai mobile.

AMORTIZAREA DEDUCTIBILĂ FISCAL

Guvernele ar trebui să ia în considerare accelerarea ratei la care amortizarea activelor de capital și cheltuielile cu cercetarea și dezvoltarea pot fi compensate în raport cu profiturile impozabile pentru a impulsiona investițiile în sectorul privat. Mai multe țări permit deja anularea în proporție de 100% a costurilor de capital (sau superdeduceri care depășesc 100%) în anul achiziției pentru anumite tipuri de active.

Acest lucru ar putea sprijini investițiile în sectoarele de activitate lovite în mod special de criză, precum transporturile, turismul și construcțiile. De asemenea, ar putea să sprijine investițiile în domeniile în care criza a evidențiat o nevoie severă, cum ar fi serviciile medicale și cercetarea în domeniul farmaceutic.

Suntem, de asemenea, de părere că deprecierea sau deducerile sporite ar trebui să se concentreze pe promovarea investițiilor și a dezvoltării în domenii precum tehnologia informației, promovarea utilizării și producției de energie verde, precum și a produselor cu un consum energetic redus și a transporturilor verzi.

IMPOZITELE PE SALARII / PLĂȚILE PRIVIND ASIGURAREA SOCIALĂ

În multe jurisdicții, impozitele aferente muncii și impozitele indirecte reprezintă peste 50% din bugetele fiscale. Măsurile fiscale implementate pentru a relansa economia post coronavirus ar trebui să aibă ca obiectiv păstrarea locurilor de muncă sau chiar crearea acestora.

Ca o măsură pe termen scurt, guvernele ar trebui să analizeze măsura în care o reducere temporară a impozitelor privind asigurarea socială ale angajatorului ar putea ajuta la protejarea locurilor de muncă, în special în sectoare de activitate precum călătoriile, ospitalitatea și agrementul.

O finanțare centrală suplimentară va fi necesară în statele membre în care plățile privind asigurarea socială ale angajatorilor sunt legate direct de beneficiile primite în cele din urmă de angajați. Acest lucru va asigura că angajații nu suferă dificultăți financiare mai târziu pe parcursul vieții din cauza contribuțiilor reduse pe perioada crizei.

PRELUNGIREA TERMENULUI-LIMITĂ DE DEPUNERE ȘI AL PLĂȚII IMPOZITELOR

Multe guverne naționale permit deja depunerea amânată a declarațiilor fiscale și plata amânată a obligațiilor fiscale ale întreprinderilor. Cu toate acestea, obligațiile de a depune declarațiile fiscale și de a plăti impozitele rămân –

lucruri pe care întreprinderile ar trebui să le facă odată ce au mijloacele și fondurile necesare. Măsurile de amânare existente ar trebui revizuite pentru a stabili măsura în care este necesar ca acestea să fie extinse suplimentar.

Unele întreprinderi vor fi temporar incapabile să se conformeze obligațiilor de depunere a declarațiilor fiscale și să plătească orice impozite datorate. Recomandăm ca autoritățile fiscale să stabilească proceduri (preferabil bazate pe conexiunea telefonică sau prin internet) astfel încât întreprinderile afectate să poată informa autoritatea fiscală în cel mai scurt timp cu privire la posibile încălcări. Atunci când este notificată prompt, autoritatea fiscală ar trebui să aibă o abordare solidară și să nu impună penalizări sau dobânzi atunci când sunt dovedite dificultăți reale. În astfel de cazuri, procesele de executare și recuperare a datoriei ar trebui să fie temporar suspendate.

Amânarea obligațiilor fiscale va salva, fără îndoială, unele întreprinderi. Pentru altele, acest lucru nu face decât să amâne problema și va avea ca rezultat obligația ca acestea să plătească datorii aferente mai multor ani într-un interval scurt de timp. Autoritățile fiscale ar trebui să stabilească planuri de plată în rate pentru întreprinderile în dificultate financiară la o rată a dobânzii preferențială astfel încât fluxul de numerar să poată fi gestionat corespunzător și întreprinderile să fie sprijinite.

Acest lucru ar fi echivalentul acordării de împrumuturi de sprijin întreprinderilor, ceea ce multe guverne au făcut deja. Totuși, pentru guvern, riscurile privind cererile frauduloase pentru împrumuturi sau neîndeplinirea obligațiilor în legătură cu acestea ar fi reduse comparativ cu împrumuturile de sprijin acordate întreprinderilor, datorită volumului de informații pe care autoritățile responsabile cu perceperea impozitelor îl dețin referitor la contribuabili.

SOLUȚIONAREA LITIGIILOR FISCALE INTERNAȚIONALE

Contribuabilii cu activități transfrontaliere se confruntă adesea, de asemenea, cu litigii fiscale internaționale care generează o dublă impozitare și lipsă de certitudine – atât pentru impozitele directe, cât și pentru cele indirecte. În timpul perioadei de criză, aceste litigii pun și mai multă presiune pe întreprinderile care se luptă să supraviețuiască. Pe termen lung, acestea sporesc ineficiența și afectează negativ investițiile.

Îmbunătățirea sistemelor atât pentru a preveni, cât și pentru a soluționa litigiile fiscale va ajuta unele întreprinderi să supraviețuiască pe termen scurt și va conduce la un sistem fiscal mai sustenabil pe termen lung.

Arbitrajul obligatoriu dintre contribuabili și autoritățile fiscale (și dintre autoritățile fiscale în sine) este esențial. De asemenea, guvernele ar trebui să promoveze instrumente care sporesc certitudinea fiscală din timp, cum ar fi acorduri prealabile referitoare la prețuri sau [Programul de asigurare a conformității internaționale](#) (International Compliance Assurance Programme – ICAP) al OCDE, atât pentru impozitele directe, cât și pentru cele indirecte.

IMPOZITELE INDIRECTE

REDUCERI ALE COTEI DE TVA PENTRU A SPRIJINI ANUMITE SECTOARE ȘI A STIMULA CEREREA

Așa cum indică raportul OCDE [Politica fiscală ca răspuns la criza coronavirusului: Consolidarea încrederii și a rezilienței \(mai 2020\)](#), reducerile cotei de TVA nu sunt întotdeauna cea mai eficace metodă de a sprijini întreprinderile, în special în perioadele cu cerere scăzută. Guvernele ar trebui să analizeze atent eficacitatea raportată la cost a unor astfel de măsuri legate de TVA. De asemenea, guvernele ar trebui să analizeze dacă obiectivele de politică nu pot fi atinse mai eficient prin alte mijloace – cum ar fi subvențiile de sprijin sau schemele de vouchere (deși schemele de vouchere introduc complexități legate de TVA).

Experiența a arătat că tăierile de TVA nu sunt întotdeauna eficace din punctul de vedere al costului atunci când sunt utilizate pentru a stimula cererea în rândul consumatorilor, întrucât tăierile de TVA tind să fie utilizate de întreprinderi pentru a-și crește profiturile. În contextul actual, acest lucru ar putea fi benefic, întrucât creșterea profitabilității întreprinderilor le poate ajuta să supraviețuiască și astfel locurile de muncă sunt protejate.

În ciuda limitărilor acestora, tăierile temporare ale cotelor de TVA care se concentrează pe cele mai afectate sectoare de activitate ar putea fi un instrument util pentru sprijinirea întreprinderilor în cazurile în care guvernele nu le-au introdus deja. Sectoarele precum agrementul, ospitalitatea și călătoriile sunt sectoare cu o utilizare intensivă a forței de muncă și au suferit, și vor suferi în continuare, cel mai mult în urma măsurilor de distanțare socială, a închiderii granițelor și a interdicțiilor de circulație.

PRELUNGIREA TERMENULUI-LIMITĂ DE DEPUNERE ȘI AL PLĂȚII IMPOZITELOR

În mare, în cazul impozitării indirecte se aplică aceleași considerente care se aplică la impozitarea directă, așa cum s-a discutat mai sus.

FLEXIBILITATEA SISTEMULUI DE TVA ÎN TRATAREA CRIZELOR

Guvernele statelor membre au o flexibilitate limitată în a face schimbări rapide în ce privește sistemul lor de TVA deoarece legislația referitoare la TVA este practic adoptată la nivelul UE. Acesta este cazul în special atunci când sunt aplicate cote reduse de TVA, cota zero sau scutirea de TVA a mărfurilor – pentru a limita competiția incorectă privind cota de TVA între statele membre.

Lipsa de flexibilitate a cauzat probleme în timpul crizei coronavirusului, cum ar fi:

- împiedicarea statelor membre de a scuti de TVA echipamentele de protecție personală (sau de a le aplica o cotă zero), întrucât multe produse nu corespund momentan definițiilor referitoare la spitale sau îngrijirea medicală conform articolului 132.1 litera (b) din [Directiva privind TVA](#)
- impunerea TVA (sau, alternativ, o recuperare a taxei aferente intrărilor deja deduse) pentru întreprinderile care au stocuri în exces pe care nu le pot vinde și pe care doresc să le cedeze, voluntar, în economia circulară
- limitarea capacității de a accelera compensațiile pentru creanțe irecuperabile legate de TVA, care ar trebui armonizate la nivelul UE
- restricționarea capacității individuale a statelor membre de a extinde limitele de timp existente pentru a înainta cereri de recuperare a TVA (de exemplu, în baza Directivei 2008/9/CE) în cazurile în care accesul la documente și înregistrări nu a fost posibil în timpul perioadei de carantină

Multe dintre aceste restricții sunt implementate pentru a preveni competiția transfrontalieră incorectă cu privire la TVA și, din punctul de vedere al rambursărilor, pentru a asigura că există un singur sistem la nivel UE. Cu toate acestea, pachetele de ajutor guvernamental se concentrează pe încurajarea economiei naționale, astfel încât riscul de competiție incorectă la nivel transfrontalier care să permită statelor membre să reducă unilateral cotele de TVA rămâne limitat.

Statele membre au nevoie urgent de o flexibilitate mai mare în ceea ce privește TVA pentru a trata crizele emergente. O astfel de flexibilitate va facilita, de asemenea, schimbările economice pe termen lung – de exemplu, creșterea economiei circulare și a economiei partajate incluse în [Planul de acțiune din 15 iulie 2020](#) al CE.

Acest lucru nu este posibil într-un timp scurt. O revizuire postcriză ar putea indica domeniile în care statelor membre li s-ar putea acorda flexibilitate în aplicarea sistemului de TVA pentru a răspunde rapid la crize neprevăzute.

CE este conștientă de acest lucru și a propus o directivă pentru a acorda statelor membre o flexibilitate mai mare în stabilirea cotelor de TVA, dar aceasta nu a fost încă aprobată în Consiliu. Facem apel la CE să analizeze modul în care cadrul general legislativ (sau sistemul actual de derogări limitate) poate fi modificat pentru a permite răspunsuri rapide utilizând sistemul de TVA, cel puțin temporar. De asemenea, facem apel la statele membre să-și accelereze eforturile privind schimbările propuse la Directiva privind TVA referitoare la cotele de TVA. Pentru a atinge acest obiectiv, acestea ar trebui să ia în calcul separarea propunerii cu privire la cotele de TVA de propunerile pentru regimul definitiv de TVA.

Pentru a îmbunătăți capacitatea sistemului de TVA al UE de a trata aspectele urgente, considerăm că statele membre ar trebui să sprijine [propunerea CE](#) de a schimba statutul Comitetului pentru TVA în cel al unui comitet de reglementare. Acest lucru ar reduce necesitatea de a apela la Curtea Europeană de Justiție pentru interpretări ale Directivei privind TVA, îmbunătățind astfel capacitatea de răspuns a sistemului de TVA în tratarea crizelor.

DECLINAREA RESPONSABILITĂȚII: Accountancy Europe depune toate eforturile pentru a se asigura, dar nu poate garanta, că informațiile din această publicație sunt corecte și nu ne putem asuma nicio răspundere în raport cu acestea. Încurajăm diseminarea acestei publicații, dacă suntem menționați ca sursă a materialului și există un hyperlink care face trimitere la conținutul nostru original. Dacă doriți să reproduceți sau să traduceți această publicație, vă rugăm să ne trimiteți o cerere la info@accountancyeurope.eu.



Avenue d'Auderghem 22-28, 1040 Brussels



+32(0)2 893 33 60



www.accountancyeurope.eu



@AccountancyEU



Accountancy Europe

DESPRE ACCOUNTANCY EUROPE

Accountancy Europe reunește 50 de organisme profesionale din 35 de țări europene care reprezintă aproape **1 milion** de profesioniști contabili, auditori și consultanți. Toți aceștia fac ca cifrele să lucreze în beneficiul oamenilor. Accountancy Europe transpune experiența sa zilnică în contribuții la dezbaterile de politică publică din Europa și dincolo de granițele acesteia.

Accountancy Europe este inclusă în Registrul pentru Transparență al UE (nr. 4713568401-18).